

γραφέα του *Ιούδα*» (σ. 60-63). Και για να παίζουμε στο ίδιο ταμπλό, ο συγγραφέας του *Ιούδα* προσποιείται ότι δεν αντιλαμβάνεται την καλή πρόθεση της *Νέας Εστίας* απέναντι στο έργο του, που σέβεται και εκτιμά, ενώ ο έλεγχός της περιορίζεται στα ενδοτικά άρθρα του επί Κατοχής, τα οποία τόσο ο Π. Χάρης όσο και αρκετοί άλλοι δεν ήταν διατεθειμένοι να τα συγχωρήσουν.

Ο Α. Κοββατζής κρίνει τις συλλογές ποιημάτων: *Ιωλκός* του Χρ. Κουλούρη, *Ιχώρ ή πίνακας μιας αγωνίας* του Κρ. Αθανασούλη, *Το σκουριασμένο νερό* του Ν. Ρυσιάνου και *Το κοράκι* του Έ. Α. Πόε σε μετάφραση Γ. Β. Ιωαννίδη (σ. 119-123), *Τα τετράδια* του Ά. Δικταίου (σ. 242-244) και κάτω από τον υπέρτιτλο «Πνευματικές συζητήσεις» γράφει το άρθρο «Έπαινος, ψόγος και αθανασία» (σ. 248-250). Ο Γ. Μαράντης με το άρθρο του «Ηθιογραφία και λογοτεχνία» υπερασπίζεται την ηθιογραφία (σ. 125). Ο Κ. Στεργιόπουλος γράφει το νεανικό αλλά αξιόλογο δοκίμιο «Ο άγνωστος μύθος» (σ. 185-190).

Μία επιστολή με τα αρχικά Γ. Α. αναφέρεται στη σολωμική βιβλιογραφία (σ. 250-251).

Ο Κοββατζής κρίνει επίσης τα διηγήματα *Η παλιά αυλή* του Κ. Χατζηαργύρη και *Όταν θα 'ρθει το καλοκαίρι* του Γ. Μ. Πολιτάρχη (σ. 375-377). Είναι η προτελευταία συνεργασία του Κοββατζή με το περιοδικό και επειδή και ο Αγγελόγλου έπαψε να γράφει στην *Ελληνική Δημιουργία*, φαίνεται ότι ο Μελάς ψυχράθηκε μαζί τους είτε για λόγους αισθητικούς είτε για εθνικούς. Εκτός αν οι Αγγελόγλου - Κοββατζής, αφού εκπλήρωσαν την επιθυμία τους να δημοσιεύσουν τα έργα τους στο έντυπο του Μελά, έπηξαν από τη λιβελογραφία του και απήλθαν οίκαδε.

Σε γράμμα του ο Αδαμ. Παπαδήμας επιτίθεται στον Φ. Μιχαλόπουλο, ο οποίος στο *Έθνος* της 21ης Οκτωβρίου επέκρινε τη *Νέα ελληνική γραμματολογία* του (σ. 446). Δημοσιεύεται ακόμη μια αθησαύριστη επιστολή του Παλαμά στο αλεξανδρινό περιοδικό *Νέα Ζωή* [2/12/1925] (σ. 447).

Η «Αλεξανδρινή Λογοτεχνία»

Το περιοδικό ανοίγει με τη μελέτη του Τ. Μαλάνου («Είναι πράγματι παράλληλοι ο Κ. Π. Καβάφης και ο Θ. Σ. Έλιοτ;») που αντικρούει την αντίστοιχη άποψη του Σεφέρη (σ. 3-21). Έχομε, ακόμη, τις μελέτες: «Ο διηγηματογράφος Δημοσθένης Βουτυράς» του Στρ. Τσίρκα (σ. 28-48), «Ένα εκπαιδευτικό υπόμνημα του Καποδίστρια στον τσάρο της Ρωσίας Αλέξανδρο» του Γρ. Πετρώνα (σ. 50-52), «Η γυναίκα της Ζάκυνθος» του R. Liddell (σ. 58-68), «Ο Χριστός στη Ρώμη και το ζήτημα της ποιό-

